

[Žmogaus kova prieš valdžią - tai atminties kova prieš užmaršumą](#) :: Your Favorite Site

Pasityčiojimas: N.Veckienės skundą dėl antstolės S.Vaicekauskienės veiksmų kovo 23 d. nagrinės V.Kondratjevas

Neringai Venckienei apskundus antstolės Sonatos Vaicekauskienės veiksmus kovo 23 d., kai buvo bandoma jėga iš Kedžių namų perimti mergaitę ir atiduoti ją L.Stankūnaitei, paaiškėjo, kad ši skundą nagrinės Kėdainių rajono apylinkės teismo pirmininkas

Vitalijus Kondratjevas, kurio sprendimo vykdymo pasekmė ir buvo kovo 23 dienos įvykiai Garliavoje. Kaip žinia, Kėdainių rajono apylinkės teismo teisėjas Vitalijus Kondratjevas 2011 m. gruodžio 16 d. sprendimu tenkino L. Stankūnaitės ieškinį ir nustatė mažametės gyvenamąją vietą kartu su Laimute Stankūnaite jos gyvenamojoje vietoje. Teisėjas įpareigojo Neringą Venckienę perduoti mažametę jos motinai Laimutei Stankūnaitei, panaikino taikytas laikinąsias apsaugos priemones – nustatytą laikiną Laimutės Stankūnaitės bendravimo su dukterimi tvarką bei nutraukė Kėdainių rajono apylinkės teismo 2010 m. lapkričio 12 d. nutartimi priteisto laikino išlaikymo išieškojimą, o Neringos Venckienės priešieškinį ieškovei Laimutei Stankūnaitei dėl neterminuoto motinos valdžios apribojimo, vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir išlaikymo priteisimo atmetė. Sprendimo dalį dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo, įpareigojimo perduoti vaiką bei laikinųjų apsaugos priemonių panaikinimo V.Kondratjevas nukreipė vykdyti skubiai, nustatant sprendimo vykdymo terminą ir tvarką: nuo teismo sprendimo priėmimo dienos kasdien rengiami Laimutės Stankūnaitės ir mergaitės susitikimai, kurių trukmė kaskart ilginama viena valanda, pradedant nuo 2 val. trukmės susitikimų iki bus pasiekta 6 val. trukmė. Ne vėliau kaip keturioliktą dieną mergaitė perduodama motinai Laimutei Stankūnaitei. Laimutės Stankūnaitės ir mergaitės susitikimus ir vaiko perdavimą organizuoti įpareigoti Kauno miesto ir Kauno rajono Vaiko teisių apsaugos skyriai. Kėdainių rajono apylinkės teismo teisėja Ramyna Šidlauskienė 2012 m. kovo 22 d. nutartimi nutarė vykdančią Kėdainių rajono apylinkės teismo sprendimo Nr.2-21-550/2011 dalį dėl mergaitės perdavimo jos motinai Laimutei Stankūnaitei leisti prievarta (pašalinant kliūtis perduoti mergaitę motinai) paimti mergaitę iš jos buvimo vietos. Vykdančią Kėdainių rajono apylinkės teismo sprendimo Nr. 2-21-550/2011 dalį dėl mergaitės perdavimo jos motinai Laimutei Stankūnaitei, leisti vykdyti veiksmus atlikti ne darbo dienomis. Nutartyje nurodyta, kad prievarta gali būti naudojama ne prieš vaiką, o pašalinant kliūtis sprendimui įvykdyti (CPK 764 str. 4 d.), 2012 m. kovo 23 d. apie 10.00 val. į mano tėvų, Vytauto Andriaus Kedžio ir Laimutės Kedienės gyvenamąjį namą, Klonio g. 5, Teleičių k., Garliavos apyl. sen., Kauno rajone, kur tuo metu buvo mano globotinė, atvyko Kauno rajono savivaldybės Vaiko teisių apsaugos tarnybos darbuotoja Andželika Vežbavičiūtė ir psichologė, kurios vardo ir pavardės nežinau. Neužilgo atvyko L. Stankūnaitė ir mažametės apsaugą nuo nusikalstamo poveikio organizuojantys bei vykdančios Remigijus Juodkasis, Vaidas, Algis ir Rolandas, kurių pavardžių nežinau. Kauno rajono savivaldybės Vaiko teisių apsaugos tarnybos atstovė informavo, jog šiandien vyks suplanuotas L. Stankūnaitės ir mergaitės susitikimas. Tokiam jų susitikimui buvo skirtas vienas tėvų namo kambarys, kuriame be pašalinųjų bendravo L. Stankūnaitė ir mergaitė. Neužilgo į tėvų namus atvyko antstolė S. Vaicekauskienė ir Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Prevencijos skyriaus viršininkas T. Stauskis, o į tėvų namo kiemą įėjo kelios dešimtys uniformuotų policijos pareigūnų. L. Stankūnaitei atskirai bendraujant su dukra, mergaitės apsaugą nuo nusikalstamo poveikio organizuojantys bei vykdančios prieš tai nurodyti asmenys, kurie, išskyrus R. Juodkazi, ant veidų buvo užsidėję juodos spalvos medžiagines kaukes ir antstolė S. Vaicekauskienei bei T. Stauskis stovėjo tėvų namo koridoriuje. Į kambarį, kuriame vyko susitikimas užėjus mergaitės seneliams, tai yra mano tėvams, kažkam iš prieš tai nurodytų asmenų žodžiu davė komandą „Imam“. Po ko visi nurodyti asmenys įsiveržė į kambarį, kuriame vyko L. Stankūnaitė ir mergaitės susitikimas. Pamačiusi į kambarį beveik įbėgančius kaukėtus asmenis išgąsdinta tokio jų elgesio mano globotinė pribėgo prie kambaryje buvusios savo močiutės, tai yra mano mamos L. Kedienės ir stipriai ją apsikabino. Prie apsikabinusių viena kitą mažametės ir jos močiutės Laimutės Kedienės, nieko nesakiusi pribėgo L. Stankūnaitė, kuri puolė tempti mergaitę iš priekio, o iš nugaros pribėgęs apsaugos darbuotojas vardu Vaidas, kurie pabandė mano globotinę prievarta atplėšti nuo jos močiutės. L. Stankūnaitei naudojant fizinę prievartą mergaitės atžvilgiu ir bandant ją atplėšti nuo močiutės, tą patį bandydamas padaryti apsaugos darbuotojas vardu Vaidas abiem rankomis iš nugaros čiupo mano mamą L. Kedienę ir tempdamas ją kartu su mano globotine parvertė ant žemės. Mažametė mano globotinė išsigandusi tokio smurto verkė, klykė, šaukė: „nenoriu“, „šlykštynė“, parodydama, kad ji nenori niekur važiuoti su L. Stankūnaite, bet net nenori su ja bendrauti. Bandydami atplėšti mano globotinę nuo jos močiutės abu prieš tai nurodyti asmenys, tai yra L. Stankūnaitė ir mergaitės apsaugos darbuotojas vardu Vaidas, dar kurį laiką naudojo fizinę prievartą, ko pasekoje mano globotinė buvo fiziškai sužalota. Visą nurodyto smurto vartojimą mažametės mano globotinės ir jos močiutės atžvilgiu ramiausiai stebėjo antstolė Sonata Vaicekauskienė, Prevencijos skyriaus viršininkas Tauris Stauskis ir mažametės apsaugą nuo nusikalstamo poveikio organizuojantis pareigūnas Remigijus Juodkasis, kurie nesiėmė aplamai jokių veiksmų, kad būtų sustabdytas neteisėtas prievartos bei smurto vartojimas vaiko atžvilgiu. Tik kambaryje buvusi Vaiko teisių apsaugos tarnybos darbuotoja Andželika Vežbavičiūtė ėmėsi veiksmų neteisėtam smurtui prieš mažametę nutraukti. Nežiūrint jos reikalavimų tuoj pat nutraukti smurto vartojimą vaiko atžvilgiu, nei vienas iš prieš tai išvardintų trijų pareigūnų nesiėmė jokių veiksmų Vaiko teisių apsaugos tarnybos darbuotojos reikalavimų vykdymo užtikrinimui. Tik po to kuomet, nurodyta Vaiko teisių apsaugos tarnybos darbuotoja savo reikalavimus nutraukti smurtą vaiko atžvilgiu pradėjo reikšti rėkimu ir betarpiškai bandė atitraukti smurtaujančius asmenis, smurtas vaiko atžvilgiu buvo nutrauktas. Dėl prieš tai nurodytų L. Stankūnaitės ir apsaugos darbuotojo, vardu Vaidas, nusikalstamų veikų mažametė mano globotinė ne tik buvo sužalota fiziškai, ką nustatė atvykęs teismo med. specialistas, bet ir patyrė didelę psichologinę traumą, dėl ko jai buvo padaryta ir didelė neturtinė žala. Vaiko teisių apsaugos tarnybos darbuotojai nutraukus fizinę prievartą vartojimą prieš vaiką, Kauno apskrities VPK Prevencijos skyriaus viršininkas T. Stauskis tėvų namo koridoriuje aiškiai viršydamas jam suteiktus įgaliojimus ir galimai piktnaudžiaudamas tarnyba ėmė atvirai grasinti Vaiko teisių apsaugos tarnybos darbuotojai, gąsdindamas ją patraukimu atsakomybėn, nors tokių įgaliojimų pastarasis net neturi, tuo atveju jei Vaiko teisių apsaugos tarnybos darbuotoja, tuoj pat nepaisiusi mergaitės ir neperduos jos motinai, tai yra L. Stankūnaitei. Grasino jai, kad pastaroji neva sutrukdė vykdyti teismo sprendimą dėl mergaitės perdavimo motinai. Kaip vėliau paaiškėjo iš Socialinės apsaugos ir darbo ministro p. Jankausko pareiškimo antstolė Sonata Vaicekauskienė, galimai piktnaudžiaudama tarnyba ir viršydama jai suteiktus įgaliojimus, net nebuvo informavusi Vaiko teisių apsaugos tarnybos atstovų apie ketinimą prievarta vykdyti teismo sprendimą dėl mano globotinės perdavimo L. Stankūnaitei. Kauno rajono savivaldybės Vaiko teisių apsaugos tarnybos atstovai patvirtino, jog 2012 m. kovo 23 d. jie vyko į L. Stankūnaitės ir mažametės jos dukters pasimatymą. Su jais antstolė nederino jokių teismo sprendimo perduoti vaiką privertinio vykdymo detalių, vaiko teisių apsaugos tarnybos darbuotoja net nebuvo informuota apie tai, kad jai teks dalyvauti prievarta perduodant vaiką, taip galimai pažeidžiant LR CPK 764 str. ir Sprendimų vykdymo instrukcijos reikalavimus, susijusius su tokio pobūdžio teismo sprendimų vykdymu, kas ir sąlygojo didelės žalos padarymą. Civilinio proceso kodekso 764 straipsnio 2 dalis reglamentuoja, kad vykdydamas teismo sprendimą dėl vaiko perdavimo, antstolis vykdyto

veiksmus atlieka dalyvaujant išieškotojui ir valstybinės vaiko teisių apsaugos institucijos atstovui. Taigi akivaizdu, kad valstybinės vaiko teisių apsaugos institucijos atstovas privalo iš anksto būti informuotas apie būsimus vykdymo veiksmus ir tai turi padaryti sprendimą ketinantis vykdyti antstolis. Civilinio proceso kodekso 764 straipsnio 4 dalis reglamentuoja, kad priverstinai perduodant vaiką, policijos atstovai tik pašalina kliūtis sprendimui įvykdyti, o valstybinės vaiko teisių apsaugos institucijos atstovai vaiką paima ir perduoda išieškotojui. Iš šios teisės normos turinio akivaizdu, kad priverstinai vykdant teismo sprendimą dėl vaiko perdavimo Vaiko teisių apsaugos institucijos atstovo dalyvavimas yra būtinas, nes tik jis gali prievarta paimti vaiką ir perduoti jį išieškotojui. Civilinio proceso kodekso 764 straipsnio 6 dalis reglamentuoja, kad vykdant šiame straipsnyje nurodytus sprendimus, turi būti užtikrinta vaiko teisių apsauga. Sprendimų vykdymo instrukcijos, patvirtintos Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2005 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. 1R-352, 25 punktas reglamentuoja sprendimų dėl vaikų perdavimo vykdymą CPK 764 straipsnyje nustatyta tvarka. Instrukcija dar kartą pakartoja, kad vykdant kitus nepiniginio pobūdžio teismo sprendimus, kuriuose numatyti veiksmai susiję su nepilnamečiu asmeniu (vaiku) (teismo sprendimus, kuriais nustatoma vieno iš tėvų bendravimo su vaiku tvarka ir kt.), apie priimtą vykdyti vykdomąjį dokumentą antstolis praneša vaiko gyvenamosios vietos valstybinei vaiko teisių apsaugos institucijai. Įvertinant nurodytas teisės normas akivaizdu, kad priverstinai vykdant teismo sprendimą dėl vaiko perdavimo, nei vaiko motina L. Stankūnaitė, nei mažametės apsaugą nuo nusikalstamo poveikio organizuojantys ir vykdantys pareigūnai neturėjo teisės naudoti fizinės prievartos ir smurto mažamečio vaiko atžvilgiu, o tai matydami antstolė S. Vaicekauskienė bei Kauno apskrities VPK pareigūnas T. Stauskis turėjo nedelsiant imtis veiksmų fizinio smurto vartojimui nutraukti, bet to nedarė, dėl ko mano globotinei ne tik buvo padarytas sveikatos sutrikdymas, bet ji patyrė ir didelę psichologinę traumą, o tuo pačiu ir didelę neturtinę žalą. Įvertinus visas prieš tai išdėstytas aplinkybes akivaizdu, kad būtent antstolė S. Vaicekauskienė galimai piktnaudžiaudama tarnyba bei viršydama jai suteiktus įgaliojimus, nesilaikydama įstatyme ir poįstatyminiuose aktuose nustatytos tokio pobūdžio (dėl vaiko perdavimo) teismo sprendimų vykdymo tvarkos, 2012-03-23 organizavo priverstinį mano globotinės perdavimą jos motinai L. Stankūnaitėi, tam pasitelkdama kaukėtus liudytojų ir nukentėjusiųjų apsaugos valdybos pareigūnus, nors teismo sprendimų vykdymas neįeina į jų funkcines pareigybės, ko pasekoje ne tik buvo padaryta didelė psichologinė trauma, o tuo pačiu ir didelė neturtinė žala mano mažametei globotinei, bet ko pasekoje ji netgi buvo sužalota fiziškai. Vykdymo veiksmai turi būti sustabdyti, nes mažametei buvo padarytas sveikatos sutrikdymas, ji patyrė ir didelę psichologinę traumą, o tuo pačiu ir didelę neturtinę žalą. Šių įvykių metu mergaitė patyrė didelį stresą, po kurio pasikeitė jos psichinė būseną ir elgesys. Mergaitė pastoviai prisimena tos dienos įvykius ir apie juos kalba. Prašo, kad žmonės niekur neitų iš kiemo. Verkdamą sako „bijau“. Prisiminimai yra lydimi stiprių išgyvenimų – ji verkia, piktinasi, bijo, šaukia, kad nekenčia Laimos (Stankūnaitės). Mergaitė pasidarė labai nerimastinga - ėmė bijoti incidentą primenančių asmenų - policininkų, uniformuotų vyrų, apsaugos darbuotojų, mamos, kurią vadina Laima. Ji pastoviai įsitempusi, tarsi nuolat pasiruošusi atremti užpuolimą - stebi pro langą, ar neatvyksta policininkai, keistos nematytos mašinos, apsauginiai su mama. Stebi, kad neišsiskirstytų žmonės. Kai jų sumažėja ima verkti, bijo eiti toliau nuo namų ar kiemo. Mergaitė pasidarė sunku sutelkti dėmesį į kitus, su traumuojančiais įvykiais nesusijusius dalykus. Mergaitė nuolat tiesiog paniškai bijo, kad „ateis vėl imti“, nepasitiki svetimais žmonėmis, prašo užrakinti duris ir į namus nieko neįleisti. Dabar tik pamačiusi į namus ateinančias vaiko teisių tarnybos atstoves ar psichologes, mergaitė užsisklendžia savyje, nekalba, o jos skruostais kaip pupos pačios ima riedėti ašaros. Po incidento iš esmės pasikeitė santykis į motiną Laimą Stankūnaitę - mergaitė kategoriškai atsisako su ja susitikti ir bendrauti, sako, kad ji „nekenčia Laimos“. Kadangi šie mano globotinės psichikos ir elgesio pakitimai atsirado po 2012-03-23 įvykių, šiuo metu mergeiitei būtina ambulatorinė psichologinė rehabilitacija, o teismo sprendimas jokia būdu negali būti vykdomas. Vadovaudamasi išdėstyta prašau antstolės S. Vaicekauskienės veiksmus 2012 m. kovo 23 d. Klonio g., Teleičių k., Garliavos apyl. sen, Kauno rajone, perduodant mažametę L. Stankūnaitėi, vykdant Kėdainių rajono apylinkės teismo 2012-12-16 sprendimą ir Kėdainių rajono apylinkės teismo 2012-03-22 nutartį, pripažinti neteisėtais. Taikyti laikinąsias apsaugos priemones: sustabdyti vykdymo veiksmus (vykdomoji byla Nr. 0114/11/02742)“, - skunde teismui dėl antstolės S. Vaicekauskienės veiksmų prašo N. Venckienė. Prie skundo N. Venckienė teismui pridėjo vaizdo įrašą apie antstolės S. Vaicekauskienės organizuotą vaiko perdavimą 2012-03-23 ir Teismo medicinos specialisto išvada apie mažametės sužalojimus 2012-03-23. KK inf.

Date created: 2012/04/12-